

Sivistysvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi ammattipätevyyden tunnustamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi ammattipätevyyden tunnustamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 22/2015 vp): Asia on saapunut sivistysvaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- hallitusneuvos Maiju Tuominen, opetus- ja kulttuuriministeriö
- opetusneuvos Carita Blomqvist, Opetushallitus
- ryhmäpäällikkö, esittelijäneuvos Maarit Mikkonen, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Valvira)
- asiantuntija Satu Ågren, Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry
- koulutus- ja työvoimapolitiittinen asiantuntija Kirsi Rasinaho, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry
- koulutusasioiden päällikkö Mika Tuuliainen, Suomen Yrittäjät ry
- koulutuspolitiittinen asiantuntija Riina Nousiainen, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- oikeusministeriö
- maa- ja metsätalousministeriö
- liikenne- ja viestintäministeriö
- työ- ja elinkeinoministeriö
- sosiaali- ja terveysministeriö
- tietosuojavaltuutetun toimisto
- Jyväskylän yliopisto
- Liikenteen turvallisuusvirasto
- Akava ry
- Ammattikorkeakoulujen Rehtorineuvosto Arene ry
- Suomen yliopistot UNIFI ry

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki ammattipätevyyden tunnustamisesta. Samalla voimassa oleva ammattipätevyyden tunnustamisesta annettu laki ehdotetaan kumottavaksi. Lisäksi esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta sekä muutettaviksi ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annettua lakia, ajoneuvojen katsastustoiminnasta annettua lakia, ajoneuvojen yksittäishyväksynnän järjestämisestä annettua lakia, eläinsuojelulakia, kauppakamarilakia, asianajajista annettua lakia sekä tuomareiden nimittämisestä annettua lakia.

Esityksellä pantaisiin täytäntöön ammattipätevyyden tunnustamista koskevaan direktiiviin tehdyt muutokset terveydenhuollon ammattihenkilöstöön ja eläinlääkäreihin liittyviä erityissäännöksiä lukuun ottamatta.

Uuteen tunnustamislakiin lisättäisiin direktiivin mukaiset eri tunnustamisjärjestelmiin liittyvät säännökset ja palvelujen väliaikaisen tarjoamisen vapauteen liittyvät säännökset sekä uudet säännökset eurooppalaisesta ammattikortista, osittaisesta ammatinharjoittamisoikeudesta, hälytysjärjestelmästä ja yhteisiä koulutusperiaatteita koskevasta tunnustamisjärjestelmästä. Lisäksi ehdotettavassa lainsäädännössä selvennettäisiin ammattipätevyyden tunnustamisprosessiin liittyvien kansallisten toimijoiden vastuita.

Direktiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot saattavat siinä edellytetyn kansallisen lainsäädäntönsä voimaan viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016. Ehdotetut lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella sivistysvaliokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Ammattipätevyyden tunnustamista koskevaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/36/EY (jäljempänä ammattipätevyysdirektiivi) on muutettu 20 päivänä marraskuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/55/EU. Tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nykyaikaistaa liikkuvuutta koskevia sääntöjä. Ammattipätevyyden tunnustamisprosessia haluttiin helpottaa ja nopeuttaa erityisesti eurooppalaisen ammattikortin avulla. Tarkoituksena on parantaa järjestelmää myös kuluttajien kannalta erityisesti siltä osin kuin ehdotukset liittyvät kielitaitoon ja ammatillisia väärinkäytöksiä koskeviin varoituksiin terveydenhoitoalalla.

Tutkintojen tunnustamislainsäädäntöön kuuluu kolme eri tunnustamisjärjestelmää: yleinen tutkintojen tunnustamisjärjestelmä, ammattikokemuksen tunnustamiseen perustuva järjestelmä ja koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhdenmukaistamiseen perustuva tunnustamisjärjestelmä, ns. automaattisen tunnustamisen järjestelmä.

Sivistysvaliokunta kannattaa koulutetun työvoiman liikkuvuuden helpottamista ja pitää tärkeänä yhteisten pelisääntöjen muotoilemisesta. Valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä seuraavien huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Ammattipätevyys tunnustaminen ja ammattikortti. Ammattipätevyys tunnustamismenettelyistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä ja suoraan sovellettavassa komission täytäntöönpanoasetuksessa. Sovellettava tunnustamisjärjestelmä riippuu ammatista, jota tunnustamishakemus koskee, ja tietyissä tilanteissa myös koulutuksen sisällöstä tai koulutuksen suoritusajankohdasta. Ammatit, joihin Eurooppalaista ammattikorttia koskevia säännöksiä tullaan ensimmäisessä vaiheessa soveltamaan, ovat osin sellaisia, joihin sovelletaan ns. automaattisen tunnustamisen järjestelmää, ja osaan puolestaan sovelletaan ns. yleistä tunnustamisjärjestelmää. Ensi vaiheessa ammattikortti tulee koskemaan sairaanhoitajia, proviisoreja, fysioterapeutteja, kiinteistönvälittäjiä ja vuoristo-oppaita. Sivustysvaliokunta pitää tärkeänä, että ammattipätevyys tunnustamisen edellytyksistä ja muista päätöksentekomenettelyn vaatimuksista ei jää jatkossa epäselvyyttä. Valiokunta painottaa selkeän ja riittävän informaation tarjoamista ammattipätevyys tunnustamisen mahdollisuuksista ja siihen sovellettavista menettelyistä Suomessa.

Valiokunta toteaa, että ammattikortin myöntäminen tai ammattipätevyys tunnustaminen ei anna henkilölle suoraan oikeutta työskennellä ammatissa, mikäli kansallisessa lainsäädännössä on edellytetty esimerkiksi erillinen rekisteröitymisvaatimus ammatinharjoittamisoikeuden saamiseksi. Käytännössä toimivaltaiset viranomaiset tulevat näiden ammattien kohdalla pitämään yllä kahta päällekkäistä tunnustamisjärjestelmää. Esimerkiksi pelkkä ammattikortin myöntäminen ei luo henkilölle oikeutta harjoittaa terveydenhuollon ammattia, vaan oikeus syntyy vasta sen jälkeen, kun hänet on merkitty Valviran ylläpitämään Terveydenhuollon ammattihenkilöiden keskusrekisteriin eli Terhikki-rekisteriin.

Valiokunta ei pidä tarkoituksenmukaisena, että tiettyihin ammatteihin ulkomailla pätevytyneet joutuvat lähtökohtaisesti asioimaan kahden viranomaisen kanssa voidakseen työskennellä Suomessa. Valiokunta pitää kuitenkin erittäin tärkeänä, että ehdotettu uudistus ei luo paineita edes välillisesti alentaa suomalaisia kelpoisuusvaatimuksia. Ammattipätevyys tunnustamisen tulee perustua ensisijaisesti muodollisen koulutuksen tuottamaan pätevyyteen. Korvaavia toimenpiteitä varten tulee määritellä yksiselitteiset ja läpinäkyvät kriteerit ammattikokemukselle ja elinikäiselle oppimiselle.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan kaikki eurooppalaisen ammattikortin toimeenpanoon liittyvät yksityiskohdat eivät ole vielä tiedossa. Opetushallituksen tehtävät tulevat kuitenkin lisääntymään, ja osin niihin sisältyy lyhyitä määräaikoja liittyen esimerkiksi ammattipätevyys tunnustamista koskevan lakiehdotuksen 21 §:ssä tarkoitettuun hiljaisen tunnustamisen mahdollisuuteen. Valiokunta pitää välttämättömänä, että Opetushallitukselle turvataan riittävät resurssit ammattipätevyys tunnustamista ja eurooppalaista ammattikorttia koskevien tehtävien hoitamiseen. Resurssien määrä vaikuttaa sekä kansallisen täytäntöönpanon laatuun että yksilöiden oikeusturvan toteutumiseen.

Kielitaitovaatimus. Sekä nykyisen direktiivin että direktiivimuutoksen mukaan ammattipätevyys tunnustamisesta etua saavilla ammattihenkilöillä on oltava sellainen kielitaito, jota tarvitaan heidän ammatinsa harjoittamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Kielitaidon tarkastaminen ei ole osa varsinaista ammattipätevyys tunnustamista koskevaa prosessia. Kelpoisuuskokeessa voidaan kuitenkin arvioida myös kielenhallintaa ammateissa, joissa riittävän kielenhallinnan voidaan katsoa olevan olennainen osa ammattitaitoa. Puutteellinen kielitaito voi olla peruste kelpoisuuskoesuorituksen hylkäämiselle.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan terveydenhuollon ammattihenkilöitä koskevaan lakiin on tarkoitus sisällyttää säännös hakijalta vaadittavasta kielitaidosta. Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto voi vaatia kielitaidon tarkistamista vasta, kun ammattipätevyys on tunnustettu tai eurooppalainen ammattikortti myönnetty. Sivistysvaliokunta korostaa, että jokainen ministeriö vastaa säänneltyjen ammattien sääntelystä sekä arvioi kielitaitovaatimusten sisällyttämisen tarpeen oman hallinnonalansa lainsäädännön osalta. Riittävän ammattipätevyuden lisäksi valiokunta korostaa erityisesti riittävän kielitaidon merkitystä sosiaali- ja terveydenhuollon ammateissa.

Ammattipätevyuden tunnustamisesta vastaava viranomainen. Ammattipätevyuden tunnustamista koskevan lakiehdotuksen 4 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi ammattipätevyuden tunnustamisesta vastaavasta tahosta ja toimivaltaisten viranomaisten tehtävästä. Sivistysvaliokunta korostaa sitä lähtökohtaa, että jatkossakin ammattipätevyuden tunnustamisesta vastaavaksi viranomaiseksi säädetään tiettyä ammattia koskevassa erityislainsäädännössä se ammatin sääntelystä vastaavan hallinnonalan viranomainen, jolla on riittävä asiantuntemus ammattitoiminnan sisällöstä.

Opetushallitus päättää muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tuottamasta kelpoisuudesta säänneltyyn ammattiin, jollei muualla toisin säädetä (4 §). Ehdotusta perustellaan sillä, että kaikille Suomessa säännellyille ammateille tulee olla nimettävissä toimivaltainen viranomainen. Valiokunta korostaa, että ehdotettu säännös ei saa kuitenkaan johtaa siihen, että muut hallinnonalat käyttävät sitä esimerkiksi resurssisyistä hyväksi siten, että tiettyä ammattia säännellessään jättävät tarkoituksellisesti oman alansa viranomaisen nimeämättä toimivaltaisen viranomaisen tehtävään. Saadun selvityksen mukaan opetus- ja kulttuuriministeriöllä ja Opetushallituksella ei välttämättä ole aina edes ajantasaista tietoa kaikista niistä ammateista, joiden osalta Opetushallitus on säännöksen mukaan toimivaltainen viranomainen. Tämä johtuu siitä, että eri ministeriöissä tapahtuvan ammattien kelpoisuussäännöksiä koskevan säädösvalmistelun yhteydessä ei aina tulla edes ajatelleeksi tilanteita, joissa ammatin harjoittajat eivät ole hankkineet ammattipätevyyttään Suomessa.

Jos ammatin harjoittamisen aloittaminen edellyttää pätevyyden toteamisen tai tutkinnon tunnustamisen lisäksi jonkinlaista lupaa tai rekisteröintiä, toimivaltainen viranomainen on kyseinen lupa- tai rekisteröintiviranomainen. Valiokunnan saamassa asiantuntijaselvityksessä on esimerkkinä viitattu asbestipurkutyötä suorittavaa työntekijää koskevaan lupaprosessiin. Työ vaatii tietyn pätevyyden ja rekisteröinnin asbestipurkutyöhön pätevistä henkilöistä pidettävään rekisteriin. Rekisteröinnistä päättää työsuojeluviranomainen, joka siis käytännössä antaa oikeuden harjoittaa asbestipurkutyötä Suomessa. Esimerkiksi tässä tilanteessa tulisi valiokunnan arvion mukaan työsuojeluviranomaisen olla myös taho, jonka tulee tehdä päätökset toisessa EU-/ETA-maassa hankitun ammattipätevyuden tunnustamisesta.

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. lakiehdotus

2 §. Soveltamisala. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että lakia ei sovelleta ammattipätevyuden tunnustamiseen, jos sen kohteena olevaan virkaan tai tehtävään sisältyy merkittävää julkisen

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

vallan käyttöä. Asiantuntijakuulemisessa on esitetty, että ehdotus ei ole riittävän yksiselitteinen. Merkittävään julkisen vallan käyttöön viittaavan määritelmän sijasta valiokunta ehdottaa, että erillisessä virkkeessä selkeästi rajataan pois lain soveltamisalasta poliisin, Rajavartiolaitoksen ja Puolustusvoimien virkaan tai tehtävään liittyvä ammattipätevyyden tunnustaminen. Tämä vastaa valiokunnan saaman selvityksen mukaan ehdotuksen alkuperäistä tarkoitusta.

2. lakiehdotus

6 §. Rinnastamishakemus ja päätös. Pykälän 2 momentin mukaan hakijan on toimitettava Opetushallitukselle hakemuksen käsittelyä varten tarpeelliset selvitykset suorittamistaan opinnoista. Asiantuntijakuulemisessa on korostettu, että Opetushallituksen pitää pystyä varmentamaan hakijan henkilöllisyys ja että hakemuksen yhteydessä esitetty tutkintotodistus on hakijalle annettu. Sivistysvaliokunta ehdottaa momentin täsmentämistä siten, että hakijan on toimitettava Opetushallitukselle myös selvitys henkilöllisyydestään.

6. lakiehdotus

20 b §. Broilereiden pitäjän pätevyys ja broilereita käsittelevien henkilöiden ohjaus. Pykälän 1 momentin mukaan broilereiden pitäjällä, joka on luonnollinen henkilö ja vastuussa vähintään 500 linnun hoidosta, on oltava vähintään Opetushallituksen vahvistamaa lihasiipikarjaan erikoistunutta tutkinnon osaa vastaava osaaminen. Osaamisesta on lisäksi oltava todistus, jonka on antanut koulutuksen järjestäjä, jolle opetus- ja kulttuuriministeriö on myöntänyt luvan järjestää ammatillista peruskoulutusta tai ammatillista lisäkoulutusta.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan ehdotusta on syytä tarkentaa, sillä lihasiipikarjaan erikoistunutta tutkinnon osaa vastaavasta osaamisesta annetaan todistus tutkinnon osan suorittamisesta. Lisäksi kyseisen todistuksen voi momentissa todettujen ammatillista peruskoulutusta tai ammatillista lisäkoulutusta antavien järjestäjien lisäksi antaa myös kyseisestä tutkinnosta vastaava tutkintotoimikunta.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Sivistysvaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muuttamattomana hallituksen esitykseen HE 22/2015 vp sisältyvät 3.—5. ja 7.—9. lakiehdotuksen.

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 22/2015 vp sisältyvät 1., 2. ja 6. lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

ammattipätevyyden tunnustamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY, jäljempänä *ammattipätevyysdirektiivi*, mukaisesta ammattipätevyyden tunnustamisesta ja palvelujen tarjoamisen vapaudesta.

Tätä lakia sovelletaan Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaisen toisessa jäsenvaltiossa hankkiman ammattipätevyyden tunnustamiseen. Tätä lakia sovelletaan myös ammattipätevyyden tunnustamiseen, joka perustuu Euroopan talousalueesta tehtyyn sopimukseen tai muuhun Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden toisen osapuolen kanssa tekemään sopimukseen taikka kolmansien maiden kansalaisten asemaa koskevaan unionin lainsäädäntöön.

Tätä lakia sovelletaan ammattipätevyyden tunnustamiseen, joka perustuu sellaiseen toisen jäsenvaltion tunnustamaan unionin ulkopuolella jäsenvaltion kansalaiselle myönnettyyn muodollista pätevyyttä osoittavaan asiakirjaan, jonka haltijalla on asiakirjan tunnustaneesta jäsenvaltiosta kolmen vuoden ammattikokemus kyseisestä ammatista.

Jos muussa laissa on tästä laista poikkeavia säännöksiä ammattipätevyyden tunnustamisesta, niitä sovelletaan tämän lain asemesta.

2 §

Soveltamisalan rajaus

Tätä lakia ei sovelleta ammattipätevyyden tunnustamiseen, jos sen kohteena olevaan virkaan tai tehtävään on säädetty kelpoisuusvaatimukseksi oikeustieteellisen alan koulutus. **Lakia ei**

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

myöskään sovelleta ammattipätevyiden tunnustamiseen, joka koskee poliisin, Rajavartiolaitoksen tai Puolustusvoimien virkaa tai tehtävää.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *säännellyllä ammatilla* virkaa tai tehtävää, jonka aloittamisen tai harjoittamisen edellytyksenä on, että henkilö täyttää tietyt laissa säädetyt ammattipätevyyttä koskevat vaatimukset;

2) *ammattipätevyydellä* pätevyyttä, josta on osoituksena muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, pätevyystodistus tai ammattikokemus taikka näiden yhdistelmä;

3) *muodollista pätevyyttä osoittavalla asiakirjalla* jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamia tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita asiakirjoja pääosin yhteisössä suoritetusta ammattiin johtaneesta koulutuksesta samoin kuin kolmannessa maassa jäsenvaltion kansalaiselle myönnettyjä asiakirjoja suoritetusta ammattiin johtaneesta koulutuksesta;

4) *ammattipätevyyden tunnustamisella* päätöksentekoa henkilön kelpoisuudesta harjoittaa säänneltyä ammattia Suomessa;

5) *sopeutumisajalla* säännellyn ammatin harjoittamista Suomessa kyseisen ammatin pätevän harjoittajan valvonnassa ja siihen mahdollisesti liittyvää koulutusta;

6) *kelpoisuuskokeella* ammatillista tietämystä, taitoja ja pätevyyttä mittaavaa koetta, jonka tarkoituksena on arvioida hakijan kykyä harjoittaa säänneltyä ammattia Suomessa;

7) *kotijäsenvaltiolla* valtiota, jossa Suomeen siirtyvä ammatinharjoittaja on hankkinut ammattipätevyytensä;

8) *ammattipätevyyden automaattisella tunnustamisella ammattipätevyysdirektiivin III osaston III luvussa tarkoitettun* koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvan tunnustamisjärjestelmän mukaisesti tehtävää päätöstä, jossa hakijalta ei voida edellyttää sopeutumisajaa tai kelpoisuuskoetta;

9) *unionin tunnustamissäännöksillä* ammattipätevyysdirektiiviin sisältyviä säännöksiä sekä siihen liittyvää siirretyn säädösvallan käyttämistä koskevia ja kyseisen direktiivin täytäntöönpanoon liittyviä komission säädöksiä;

10) *toimivaltaisella viranomaisella* tahoa, joka myöntää tutkintotodistuksia ja muita tunnustamispäätöksen perusteena olevia asiakirjoja sekä viranomaista, joka ottaa vastaan hakemuksia ja tekee ammattipätevyyden tunnustamista koskevia päätöksiä;

11) *eurooppalaisella ammattikortilla* sähköistä todistusta, joka osoittaa että ammattihenkilö on täyttänyt kaikki vaadittavat edellytykset palvelujen tarjoamiseksi väliaikaisesti ja satunnaisesti tai että ammattihenkilön ammattipätevyys on tunnustettu sijoittautumista varten.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

2 luku

Tunnustamisjärjestelmiin liittyvät säännökset

4 §

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava taho ja toimivaltaisten viranomaisten tehtävät

Opetushallitus päättää muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tuottamasta kelpoisuudesta säänneltyyn ammattiin, jollei muualla toisin säädetä. Oikeudesta harjoittaa ammattia toisessa maassa hankitun ammattipätevyyden perusteella päättää sama taho, joka myöntää oikeuden kyseisen ammatin harjoittamiseen Suomessa suoritetun tutkinnon tai koulutuksen perusteella.

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava taho voi tarvittaessa pyytää yliopistolta, korkeakoululta tai muulta oppilaitokselta päätöksenteon tueksi lausunnon. Lausunnon antava taho voi periä lausunnon siitä pyytäneeltä omakustannusarvon mukaisen maksun noudattaen valtion maksuperustelakia (150/1992).

Ammattipätevyyden tunnustamiseen liittyvien toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja huolehdittava keskinäisestä avunannosta unionin tunnustamissäännöksissä asetettujen määräaikojen puitteissa.

5 §

Yleisen tunnustamisjärjestelmän pätevyystasot

Ammattipätevyys sijoittuu jollekin seuraavista tasoista pätevyyttä osoittavan todistuksen perusteella:

1) pätevyystodistus, jonka on antanut kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ja joka perustuu:

a) perus- tai toisen asteen yleissivistävään koulutukseen; tai

b) muuhun kuin 2—4 kohdassa tarkoitettuun koulutukseen, tiettyyn kokeeseen, jota ei edellä koulutus, tai ammatin päätoimiseen harjoittamiseen jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti kolmen vuoden ajan taikka vastaavan ajan osa-aikaisesti kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana;

2) todistus:

a) yleissivistävästä toisen asteen koulutuksesta, jota on täydennetty muulla kuin 3 kohdassa tarkoitettulla ammatillisella koulutuksella tai koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavalla ammatillisella harjoittelulla taikka ammatin harjoittamisella; tai

b) ammatillisesta toisen asteen koulutuksesta, jota on tarvittaessa täydennetty muulla kuin 3 kohdassa tarkoitettulla ammatillisella koulutuksella tai koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavalla ammatillisella harjoittelulla taikka ammatin harjoittamisella;

3) tutkintododistus:

a) vähintään yksivuotisesta toisen asteen jälkeisestä koulutuksesta, jonka pääsyvaatimuksena on korkeakoulukelpoisuuden tuottava toisen asteen koulutus, ja koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta harjoittelusta; tai

b) koulutuksesta, joka vastaa 3 kohdan a alakohdan mukaista tasoa ja antaa 2 kohdan mukaisen tason ylittävän pätevyyden edellyttäen, että tutkintododistuksen liitteenä on kotijäsenvaltiossa annettu todistus;

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

4) tutkintotodistus yliopistossa tai muussa korkea-asteen oppilaitoksessa taikka muussa samantasoista koulutusta antavassa oppilaitoksessa suoritetusta vähintään kolmi- mutta enintään nelivuotisesta, toisen asteen jälkeisestä koulutuksesta ja koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta harjoittelusta;

5) tutkintotodistus yliopistossa tai muussa korkea-asteen oppilaitoksessa taikka muussa samantasoista koulutusta antavassa oppilaitoksessa suoritetusta yli nelivuotisesta toisen asteen jälkeisestä koulutuksesta ja koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta harjoittelusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna ammattipätevyytenä pidetään myös pätevyyttä, joka perustuu yhteisössä suoritettuun koulutukseen ja jonka hakijan kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tunnustaa tiettyä 1 momentin mukaista tasoa vastaavaksi.

6 §

Tunnustamisen edellytykset yleisessä tunnustamisjärjestelmässä

Ammattipätevyyden tunnustaminen perustuu sellaiseen pätevyydestodistukseen, muodollista pätevyyttä osoittavaan yksittäiseen asiakirjaan tai tällaisten asiakirjojen yhdistelmään, jonka toimivaltainen viranomainen on antanut toisessa jäsenvaltiossa. Ammattipätevyyden tunnustamisen edellytyksenä on, että henkilöllä on kotijäsenvaltiossaan oikeus työskennellä ammatissa, jonka harjoittamiseksi hän hakee ammattipätevyyden tunnustamispäätöstä.

Ammattipätevyyden tunnustaminen koskee myös hakijoita, jotka ovat kymmenen viimeksi kulueneen vuoden aikana harjoittaneet ammattiaan täysipäiväisesti vuoden ajan tai osa-aikaisesti vastaavan ajan toisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty, ja joilla on yksi tai useampi pätevyydestodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja. Näiden asiakirjojen on osoitettava haltijansa valmius kyseisen ammatin harjoittamiseen. Vuoden ammattikokemusta ei kuitenkaan vaadita, jos hakijan muodollista pätevyyttä osoittavissa asiakirjoissa vahvistetaan säännelty ammatillinen koulutus.

Toimivaltainen viranomainen voi tehdä kielteisen tunnustamispäätöksen, jos hakijan ammattipätevyys sijoittuu 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulle tasolle ja kansallinen lainsäädäntö edellyttää ammatin harjoittamiseen 5 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua tasoa.

Jos henkilön aiemmin saama koulutus ei vastaa kotijäsenvaltion voimassa olevia pätevyysvaatimuksia ammatin harjoittamiseksi, 5 §:ssä tarkoitetun tason määrittämisessä tulee ottaa huomioon hakijan kotijäsenvaltion saavutettuja oikeuksia koskeva lainsäädäntö.

Toisen jäsenvaltion tekemää tunnustamispäätöstä ei voi käyttää ammattipätevyyden tunnustamishakemuksen perusteena muutoin kuin 1 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa.

7 §

Korvaavat toimenpiteet

Ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä hakijalle voidaan asettaa vaatimus kelpoisuuskokeen suorittamisesta tai enintään kolme vuotta kestävästä sopeutumisajasta, jos hakijan saaman koulutuksen sisältö on olennaisesti erilainen kuin vastaavan kansallisen koulutuksen sisältö.

Ennen vaatimuksen asettamista on tutkittava, voivatko ne tiedot, taidot ja pätevyys, jotka hakija on hankkinut ammattikokemuksensa tai elinikäisen oppimisen avulla ja jotka asiaankuuluva

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

elin on tätä tarkoitusta varten muodollisesti vahvistanut, korvata kokonaan tai osittain 1 momentissa tarkoitettua olennaisen eron.

Hakija saa valita korvaavan toimenpiteen. Ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä voidaan kuitenkin määrätä pakollinen sopeutumisaika tai kelpoisuuskoe, jos:

1) ammatin harjoittaminen edellyttää kansallisen lainsäädännön tarkkaa tuntemusta ja toiminnan keskeinen sekä pysyvä osa on kansallista lainsäädäntöä koskevien neuvojen antaminen;

2) kyseessä on 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu ammattipätevyyden tunnustaminen;

3) koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvaan tunnustamisjärjestelmään kuuluvan ammatin harjoittaja ei täytä ammattipätevyysdirektiivin mukaisia automaattisen tunnustamisen edellytyksiä;

4) hakijan ammattipätevyys sijoittuu 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulle tasolle ja kansallinen lainsäädäntö edellyttää ammatin harjoittamiseen 5 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaista tasoa; tai

5) hakijan ammattipätevyys sijoittuu 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle tasolle ja kansallinen lainsäädäntö edellyttää ammatin harjoittamiseen 5 §:n 1 momentin 4 tai 5 kohdan mukaista tasoa.

Jos hakijan ammattipätevyys sijoittuu 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulle tasolle ja kansallinen lainsäädäntö edellyttää ammatin harjoittamiseen 5 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaista tasoa, hakijalle voidaan määrätä sekä sopeutumisaika että kelpoisuuskoe.

Yliopistojen, ammattikorkeakoulujen, koulutuksen järjestäjien ja muiden oppilaitosten sekä näyttötutkinnon järjestäjien tulee järjestää kelpoisuuskokeet ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä edellytetyn mukaisesti. Hakijalla tulee olla mahdollisuus suorittaa kelpoisuuskoe kuuden kuukauden kuluessa sen päätöksen tekemisestä, jossa hakijalle on määrätty kelpoisuuskoe. Kelpoisuuskokeeseen osallistumisesta ja hyväksytystä suorituksesta annettavasta todistuksesta peritään kokeeseen osallistujalta omakustannusarvon mukainen maksu noudattaen valtion maksuperustelakia.

Sopeutumisajasta ja kelpoisuuskokeesta annetaan tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

8 §

Osittainen ammatinharjoittamisoikeus

Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä tapauskohtaisen harkinnan perusteella osittainen oikeus harjoittaa ammattia, jos:

1) ammattihenkilö on täysin pätevä harjoittamaan kotijäsenvaltiossaan sitä amatillista toimintaa, jota varten osittaista ammatinharjoittamisoikeutta haetaan;

2) kotijäsenvaltiossa laillisesti harjoitetun amatillisen toiminnan ja Suomessa säännellyn ammatin väliset erot ovat niin suuret, että hakijalta vaadittavat korvaavat toimenpiteet merkitsisivät Suomessa edellytettävän koulutuksen suorittamista kokonaisuudessaan, jotta hakija saisi oikeuden harjoittaa säänneltyä ammattia kaikilta osin; ja

3) amatillinen toiminta voidaan erottaa kyseisen säännellyn ammatin piiriin kuuluvasta muusta toiminnasta.

Osittaista ammatinharjoittamisoikeutta ei voida myöntää henkilöille, joiden ammattipätevyys tunnustetaan automaattisesti.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Osittainen ammatinharjoittamisoikeus voidaan evätä, jos se on yleiseen turvallisuuteen taikka asiakas- tai potilasturvallisuuteen liittyvien seikkojen vuoksi välttämätöntä.

Osittaista ammatinharjoittamisoikeutta ratkaistaessa sovelletaan tämän pykälän lisäksi 5—7 §:ää.

Ammattihenkilöiden, joille on myönnetty osittainen ammatinharjoittamisoikeus, on ilmoitettava ammatillisen toimintansa laajuus selvästi palvelun vastaanottajille. Ammattinimikkeen käytöstä säädetään 25 §:ssä.

9 §

Yhteiset koulutuspuitteet

Jos ammattipätevyys tunnustamista hakevan pätevyys vastaa unionin tunnustamissäännöksissä määritettävää tietyn ammatin harjoittamiseksi vähintään tarvittavaa yhteistä tieto-, taito- ja pätevyyskokonaisuutta (*yhteiset koulutuspuitteet*), hakijalta ei saa vaatia 7 §:ssä tarkoitettuja korvaavia toimenpiteitä.

Yhteiset koulutuspuitteet eivät korvaa kansallisia koulutusohjelmia, ellei erikseen toisin säädetä.

Yhteisistä koulutuspuitteista voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

10 §

Yhteiset koulutustestit

Jos ammattipätevyys tunnustamista hakeva on suorittanut hyväksytysti jossain jäsenvaltiossa unionin tunnustamissäännöksissä määritettävän yhdenmukaistetun kelpoisuuskokeen, joka voidaan suorittaa kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa ja joka on varattu tietyn ammattipätevyysden haltijoille (*yhteinen koulutustesti*), hakijalta ei saa vaatia 7 §:ssä tarkoitettuja korvaavia toimenpiteitä.

Yhteisistä koulutustesteistä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

11 §

Ammattikokemus ammatinharjoittamisen edellytyksenä

Jos ammatinharjoittamisen edellytykseksi on asetettu tietty ammattikokemus, kyseisen toiminnan aiempi harjoittaminen toisessa jäsenvaltiossa tulee hyväksyä unionin tunnustamissäännösten mukaisesti.

Opetushallituksen tehtävänä on hakemuksesta antaa todistuksia Suomessa harjoitetun ammatitoiminnan lajista ja kestosta. Todistuksen antaminen perustuu hakijan esittämiin ammattikokemusta koskeviin asiakirjoihin.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

12 §

Hakemuksen liitteet

Ammattipätevyys­tun­nustamisesta vastaava viranomainen voi vaatia hakemuksen liitteeksi jäljennökset asiakirjoista ja todistuksista, jotka koskevat hakijan kansalaisuutta, koulutusta, ammattikokemusta, nuhteettomuutta, terveyttä, vakavaraisuutta ja ammatinharjoittamisoikeutta.

Ammattipätevyys­tun­nustamisesta vastaava viranomainen voi vaatia hakemuksen liitteeksi käännökset muista kuin suomen- tai ruotsinkielisistä asiakirjoista. Tarvittaessa viranomainen voi vaatia, että käännökset ovat suomen- tai ruotsinkielisiä ja että ne ovat auktorisoidun kääntäjän laatimia.

Ammattipätevyys­tun­nustamisesta vastaava viranomainen voi vaatia hakemuksen liitteeksi virallisesti oikeaksi todistetut jäljennökset liiteasiakirjoista, jos jäljennösten aitoudesta on perusteltua epäilyä eikä asiasta muutoin saada varmuutta.

Tarkempia säännöksiä hakemukseen liitettävistä asiakirjoista ja todistuksista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Ammattipätevyys­­tun­nustamis­päätös

Ammattipätevyys­tun­nustamisesta vastaavan viranomaisen tulee ilmoittaa hakijalle hakemuksen vastaanottamisesta sekä mahdollisista puuttuvista asiakirjoista kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta. Yleiseen tunnustamisjärjestelmään liittyvä hakemus ja ammattikokemukseen perustuva hakemus on ratkaistava neljän ja muu hakemus kolmen kuukauden kuluessa vaadittavien asiakirjojen esittämisestä.

Jos hakijalle asetetaan vaatimus korvaavista toimenpiteistä, toimivaltainen viranomainen tekee ehdollisen ammattipätevyys­tun­nustamis­päätöksen. Kun korvaavat toimenpiteet on suoritettu hyväksytysti, toimivaltainen viranomainen tekee hakemuksen perusteella lopullisen ammattipätevyys­tun­nustamis­päätöksen. Lopullista tunnustamis­päätöstä koskevasta hakemuksesta tulee ilmetä tarvittavat tiedot korvaavien toimenpiteiden suorittamisesta.

3 luku

Palvelujen tarjoamisen vapaus

14 §

Palvelun tarjoamisen vapauden periaate

Kun toiseen jäsenvaltioon laillisesti sijoittautunut ammatinharjoittaja tarjoaa palveluja Suomessa väliaikaisesti ja satunnaisesti, palvelun tarjoamisen vapautta ei voi rajoittaa ammattipätevyys­teen liittyvästä syystä, jos ammatti on säännelty sijoittautumis­valtiossa. Jos ammatti ei ole säännelty sijoittautumis­jäsen­valtiossa, väliaikainen ja satunnainen palvelun tarjoaminen on sallittava, jos palvelun tarjoaja on harjoittanut asianomaista ammattia yhdessä tai useammassa jä-

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

senvaltiossa vähintään vuoden ajan viimeisten kymmenen vuoden aikana. Vuoden ammattikokemuksista koskevaa ehtoa ei kuitenkaan sovelleta, jos ammattiin johtava koulutus on säännelty.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun palvelun tarjoajaan sovelletaan kansallisia säännöksiä, jotka koskevat välittömästi ammattipätevyyttä tai ammatillista valvontaa. Palvelun tarjoajaan ei sovelleta kansallisia vaatimuksia, jotka koskevat ammatillisen järjestön myöntämää lupaa tai sen rekisteriin merkitsemistä taikka jäsenyyttä.

15 §

Palvelun tarjoajan ammattinimike

Palvelun tarjoajan on käytettävä kotijäsenvaltion ammattinimikettä sen virallisella kielellä, jos kotijäsenvaltiossa on nimike ammattia varten. Jos kotijäsenvaltiossa ei ole ammattinimikettä, palvelun tarjoajan on ilmoitettava tutkintonimikkeensä kotijäsenvaltionsa virallisella kielellä. Automaattisen tunnustamisen alaan kuuluvista ammateista on kuitenkin käytettävä Suomen lainsäädännössä määritettyä ammattinimikettä.

Jos palvelun tarjoamisessa käytetään kotijäsenvaltion ammattinimikettä tai palvelun tarjoajan tutkintonimikettä, palvelun tarjoajan tulee antaa palvelun vastaanottajalle seuraavat tiedot:

- 1) kaupparekisterin tai muun vastaavan julkisen rekisterin rekisterimerkinnän tunniste;
- 2) kotijäsenvaltiossa luvanvaraista toimintaa valvovan toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot;
- 3) ammatillinen järjestö tai vastaava elin, jonka rekisteriin palvelun tarjoaja on merkitty;
- 4) jäsenvaltio, jossa ammattinimike tai tutkintonimike on annettu;
- 5) arvonlisäverotunniste;
- 6) yksityiskohtaiset tiedot vakuutusturvasta tai vastaavasta henkilökohtaisesta tai kollektiivisesta ammatillista vastuuta koskevasta suojasta.

4 luku

Eurooppalainen ammattikortti

16 §

Eurooppalaisen ammattikortin hakeminen

Eurooppalaista ammattikorttia haetaan Suomen toimivaltaiselta viranomaiselta, jos hakija on sijoittautunut ammatinharjoittajaksi Suomeen tai ammattipätevyys on hankittu Suomessa. Toimivaltaisen viranomaisen on se taho, joka 4 §:n mukaan vastaa ammattipätevyyden tunnustamisesta. Ammattikorttiin liittyvät toimivaltaisen viranomaisen tehtävät hoitaa Opetushallitus, jos ammatti ei ole Suomessa säännelty.

Eurooppalaisen ammattikortin hakemisen edellytyksenä on, että Euroopan unionin komissio on antanut tarvittavat asiaan liittyvät täytäntöönpanosäädökset.

Ammattipätevyyden haltija voi valita, hakeeko hän eurooppalaista ammattikorttia vai 13 §:ssä tarkoitettua toimivaltaisen viranomaisen päätöstä ammattipätevyyden tunnustamisesta.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Eurooppalaista ammattikorttia haetaan sähköisesti komission tarjoaman verkkosovelluksen kautta. Hakemukseen tulee liittää ammattipätevyysdirektiivin 4 a artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa komission täytäntöönpanosäädöksissä edellytettävät asiakirjat. Hakemuksen liitteenä tulee myös toimittaa todiste ammattikortin myöntämiseen liittyvän maksun suorittamisesta.

17 §

Ammattikortin hakemiseen liittyvät toimivaltaisen viranomaisen velvollisuudet

Toimivaltaisen viranomaisen on viikon kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta ilmoitettava vastaanottaneensa hakemuksen ja tiedotettava hakijalle mahdollisista puuttuvista asiakirjoista.

Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa annettava hakemuksen tueksi unionin tunnustamissäännösten perusteella vaadittavat todistukset.

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava, onko hakija sijoittautunut laillisesti ammatinharjoittajaksi Suomeen ja ovatko kaikki tarvittavat asiakirjat voimassa ja aitoja. Jos toimivaltaisella viranomaisella on asianmukaisesti perusteltuja epäilyksiä, sen on kuultava asiakirjan laatintua tahoa ja se voi pyytää hakijalta virallisesti oikeaksi todistetut jäljennökset asiakirjoista. Saman hakijan jättäessä myöhempiä hakemuksia toimivaltaiset viranomaiset eivät saa pyytää toimittamaan uudelleen asiakirjoja, jotka sisältyvät jo ammattipätevyysdirektiivin 4 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettun sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (*IMI-järjestelmä*) tiedostoon (*IMI-tiedosto*) ja ovat edelleen voimassa.

18 §

Suomessa ammattipätevyiden hankkineen ja Suomeen ammatillisesti sijoittautuneen eurooppalainen ammattikortti palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava hakemus ja hakemuksen tueksi esitetyt asiakirjat ja päätettävä eurooppalaisen ammattikortin myöntämisestä palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten kolmen viikon kuluessa. Määräaika alkaa puuttuvien asiakirjojen vastaanottamisesta tai, jos täydentäviä asiakirjoja ei ole pyydetty, viikon kuluttua hakemuksen vastaanottamisesta. Toimivaltaisen viranomaisen on ammattikortin myöntämisen jälkeen toimitettava ammattikortti viipymättä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiselle viranomaiselle, johon hakija on ilmoittanut siirtyvänsä. Toimivaltaisen viranomaisen on samalla ilmoitettava asian käsittelyvaiheesta hakijalle.

Jos eurooppalaisen ammattikortin haltija haluaa tarjota palvelua muissa kuin alkuperäisessä hakemuksessa ilmoitetussa jäsenvaltioissa, hän voi hakea ammattikortin laajentamista. Jos ammattikortin haltija haluaa jatkaa palvelujen tarjoamista 18 kuukauden ajanjaksoa pitempään, hänen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle. Ammattikortin haltijan on tässä momentissa tarkoitetuissa tilanteissa toimitettava tiedot IMI-tiedostoon sisältyvien tietojen merkittävistä muutoksista, joita toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia ammattipätevyysdirektiivin 4 a artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen komission täytäntöönpanosäädösten nojalla. Toimivaltaisen viranomaisen on välitettävä ajantasaisesti eurooppalainen ammattikortti asianomaisille jäsenvaltioille.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Ammattikortin myöntämistä ja laajentamista koskevaan päätökseen saa hakea muutosta noudattaen 24 §:ää.

Hakemukseen, joka koskee palveluja, joiden väliaikaisella ja satunnaisella tarjoamisella on vaikutusta kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen ja joihin ei sovelleta mitään automaattiseen tunnustamiseen perustuvaa järjestelmää, sovelletaan tämän pykälän sijaan 20 §:ää.

19 §

Muualla kuin Suomessa ammattipätevyiden hankkineen ja muualle kuin Suomeen ammatillisesti sijoittautuneen eurooppalainen ammattikortti palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten Suomessa

Toisesta jäsenvaltiosta Suomen toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettu eurooppalainen ammattikortti on voimassa koko Suomen alueella niin kauan kuin sen haltijalla on oikeus harjoittaa ammattia IMI-tiedostoon sisältyvien asiakirjojen ja tietojen perusteella. Myönnetty ammattikortti toimii unionin tunnustamissäännöksissä tarkoitettuna ennakoilmoituksena eikä ammattikortin haltijalta saa edellyttää muuta ilmoitusta seuraavien 18 kuukauden aikana.

Ammatteihin, joilla palvelujen väliaikaisella ja satunnaisella tarjoamisella on vaikutusta kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen ja joihin ei sovelleta mitään automaattiseen tunnustamiseen perustuvaa järjestelmää, sovelletaan tämän pykälän sijaan 21 §:ää.

20 §

Suomessa ammattipätevyiden hankkineen ja Suomeen ammatillisesti sijoittautuneen eurooppalainen ammattikortti toiseen Euroopan unionin jäsenmaahan sijoittautumista varten

Toimivaltaisen viranomaisen on kuukauden kuluessa tarkistettava IMI-tiedostoon sisältyvien, hakemuksen tueksi esitettyjen asiakirjojen aitous ja voimassaolo eurooppalaisen ammattikortin myöntämiseksi sijoittautumista varten. Määräaika alkaa puuttuvien asiakirjojen vastaanottamisesta, tai jos täydentäviä asiakirjoja ei ole pyydetty, viikon kuluttua hakemuksen vastaanottamisesta. Toimivaltaisen viranomaisen on sen jälkeen toimitettava hakemus viipymättä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon hakija on ilmoittanut siirtyvänsä. Toimivaltaisen viranomaisen on samalla ilmoitettava hakijalle hakemuksen käsittelyvaiheesta.

21 §

Muualla kuin Suomessa ammattipätevyiden hankkineen ja muualle kuin Suomeen ammatillisesti sijoittautuneen eurooppalainen ammattikortti Suomeen sijoittautumista varten

Toimivaltaisen viranomaisen on automaattiseen tunnustamiseen perustuviin järjestelmiin kuuluvissa tapauksissa päätettävä kuukauden kuluessa kotijäsenvaltion lähettämän hakemuksen vastaanottamisesta myöntääkö se eurooppalaisen ammattikortin. Toimivaltaisen viranomaisen on yleiseen tunnustamisjärjestelmään kuuluvissa tapauksissa ja 19 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa päätettävä kahden kuukauden kuluessa kotijäsenvaltion toimittaman hakemuksen vastaanottamisesta, myöntääkö se eurooppalaisen ammattikortin vai määrääkö se ammattipätevyiden haltijalle korvaavia toimenpiteitä.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Ennen ammattikortin myöntämistä toimivaltainen viranomainen voi erityisestä syystä pyytää kotijäsenvaltiolta lisätietoja tai virallisesti oikeaksi todistettuja jäljennöksiä asiakirjoista. Tällaisesta pyynnöstä huolimatta noudatetaan 1 momentin mukaista määräaika. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää jatkaa määräaika kahdella viikolla. Lisäksi määräaika voidaan jatkaa uudestaan kahdella viikolla, jos se on välttämätöntä etenkin kansanterveyteen tai palvelun vastaanottajien turvallisuuteen liittyvistä syistä. Määräajan jatkaminen on perusteltava ja siitä on ilmoitettava hakijalle.

Toimivaltainen viranomainen voi tehdä kielteisen päätöksen, jos se ei saa kotijäsenvaltiolta tai hakijalta tarvittavia tietoja, joita sillä on oikeus pyytää unionin tunnustamissäännösten mukaisesti.

Jos toimivaltainen viranomainen ei tee päätöstä määräajassa, eurooppalainen ammattikortti lähetetään ammattipätevyyden haltijalle automaattisesti IMI-järjestelmän välityksellä.

Ammattikortin myöntäminen sijoittautumista varten ei anna kortin haltijalle automaattisesti oikeutta tietyn ammatin harjoittamiseen, jos kyseistä ammattia varten on rekisteröitymisvaatimuksia tai muita valvontamenettelyjä.

22 §

Eurooppalaiseen ammattikorttiin liittyvien tietojen käsittely

Toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä päivitettävä vastaavaan IMI-tiedostoon tiedot ammatinharjoittamisoikeutta koskevista rajoituksista ja kielloista. Näin menetellessään niiden on noudatettava henkilötietojen suojaa koskevia säännöksiä. Päivitysten yhteydessä on poistettava tiedot, joita ei enää tarvita. Kaikista päivityksistä on ilmoitettava välittömästi eurooppalaisen ammattikortin haltijalle ja toimivaltaisille viranomaisille, joilla on pääsy vastaavaan IMI-tiedostoon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu tietojen päivitysvelvollisuus koskee vain seuraavia tietoja:

- 1) ammattihenkilön henkilöllisyys;
- 2) asianomainen ammatti;
- 3) tiedot kansallisesta viranomaisesta tai tuomioistuimesta, joka on antanut rajoitusta tai kielltoa koskevan päätöksen;
- 4) rajoituksen tai kiellon laajuus;
- 5) rajoituksen tai kiellon voimassaoloaika.

Eurooppalaiseen ammattikorttiin sisällytettävät tiedot on rajoitettava tietoihin, jotka ovat tarpeen varmistamaan kortin haltijan oikeus harjoittaa ammattia, jota varten kortti on myönnetty. Eurooppalaisen ammattikortin haltijan hankkimaan ammattikokemukseen tai suorittamiin korvaaviin toimenpiteisiin liittyvät tiedot on sisällytettävä IMI-tiedostoon.

IMI-tiedostoon sisältyviä henkilötietoja voidaan käsitellä niin kauan kuin se on tarpeen joko tunnustamismenettelyä varten tai osoituksena tunnustamisesta tai palvelujen väliaikaiseen tarjoamiseen liittyvän ennakoilmoituksen toimittamisesta.

Edellä 16 §:n 1 momentissa tarkoitettut toimivaltaiset viranomaiset katsotaan eurooppalaisen ammattikortin ja IMI-tiedostojen sisältämien henkilötietojen käsittelyssä henkilötietolain (523/1999) 3 §:n 4 kohdassa tarkoitetuiksi rekisterinpitäjiksi.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

23 §

Eurooppalaiseen ammattikorttiin liittyvien tietojen tarkastelu

Toimivaltainen viranomainen saa tarkastella vain sellaisia IMI-tiedostoja, jotka koskevat sen käsittelemää tai käsiteltävänä olevaa tapausta. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava eurooppalaisen ammattikortin haltijalle IMI-tiedoston sisältö, jos tämä sitä pyytää. Työnantajat, asiakkaat, potilaat, viranomaiset ja muut asianosaiset voivat tarkastaa kortinhaltijan niille esittämän eurooppalaisen ammattikortin aitouden ja voimassaolon.

Eurooppalaisen ammattikortin haltijalla on milloin tahansa ja veloituksetta oikeus pyytää virheellisten tai puutteellisten tietojen oikaisemista tai asianomaisen IMI-tiedoston poistamista tai estämistä. Haltijalle on ilmoitettava tästä oikeudesta eurooppalaisen ammattikortin myöntämisen yhteydessä.

Jos ammattikortin haltija pyytää sellaisen IMI-tiedoston poistamista, joka liittyy Suomeen sijoittautumista tai 19 §:n 2 momentissa tarkoitettujen palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten Suomessa myönnettyyn eurooppalaiseen ammattikorttiin, toimivaltaisten viranomaisten on annettava ammattipätevyuden haltijalle todiste hänen ammattipätevyytensä tunnustamisesta.

5 luku

Erinäiset säännökset

24 §

Muutoksenhaku

Tässä laissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Jos tässä laissa tarkoitettua päätöstä ei ole tehty määräajassa, hakija voi tehdä hallintolainkäytölain mukaisessa järjestyksessä valituksen, jonka katsotaan tällöin kohdistuvan hakemuksen hylkäävään päätökseen. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes hakemukseen on annettu päätös.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

25 §

Ammattinimikkeen ja tutkintonimikkeen käyttö

Jos tiettyyn ammattitoimintaan liittyvän ammattinimikkeen käyttö on kansallisesti säännelty, muiden jäsenvaltioiden kansalaisten, joilla on lupa harjoittaa säänneltyä ammattia tässä laissa tarkoitetun ammattipätevyuden tunnustamispäätöksen nojalla, on käytettävä Suomen lainsäädännössä määritettyä ammattinimikettä ja sen mahdollista lyhennettä.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Ammatillista toimintaa on harjoitettava kotijäsenvaltiossa annetulla ammattinimikkeellä, jos henkilölle on myönnetty 8 §:ssä tarkoitettu osittainen ammatinharjoittamisoikeus. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että ammattinimikettä käytetään suomen tai ruotsin kielellä.

Hakijalla on oikeus käyttää kotijäsenvaltion tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä kotijäsenvaltion kielellä. Jos tutkintonimike voidaan sekoittaa sellaiseen nimikkeeseen, joka edellyttää Suomessa lisäkoulutusta, ammattipätevyys tunnustamisesta vastaava viranomainen voi edellyttää hakijan käyttävän tutkintonimikettä sopivassa muodossa.

26 §

Hälytysmekanismi

Toimivaltainen viranomaisen on kolmen päivän kuluessa tuomioistuimen päätöksen antamisesta ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille IMI-järjestelmän välityksellä sellaisen ammattihenkilön henkilöllisyys, joka on hakenut ammattipätevyys tunnustamista ammattipätevyysdirektiivin mukaisesti ja jonka on sen jälkeen tuomioistuimessa vahvistettu käyttäneen tässä yhteydessä väärennettyjä asiakirjoja osoituksena ammattipätevyydestä (*hälytys*).

Toimivaltainen viranomaisen tulee ilmoittaa hälytyksen kohteena olevalle henkilölle kirjallisesti hälytystä koskevista päätöksistä samaan aikaan kun se tekee hälytyksen. Hälytystä koskevaan päätökseen saa hakea muutosta noudattaen 24 §:ää. Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille annettavaan hälytykseen on liitettävä tieto, että henkilö on hakenut muutosta hälytyksen antamista koskevaan päätökseen.

Jos toimivaltainen viranomainen vastaanottaa tunnustamishakemuksen vireille pannutta tai tunnustamispäätöksen saanutta henkilöä koskevan hälytyksen, sen tulee pyytää hälytyksen lähettäneen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta selvitys hälytykseen johtaneista syistä ja arvioida, antavatko syyt aiheutta kielteiseen tunnustamispäätökseen tai hallintolainkäyttölain mukaiseen purkuhakemukseen.

Hälytyksiä koskevia tietoja voidaan käsitellä IMI-järjestelmässä niin kauan kuin ne ovat voimassa. Toimivaltainen viranomaisen on poistettava lähettämänsä hälytys IMI-järjestelmästä kolmen vuorokauden kuluessa siitä, kun hälytyksen voimassaoloon ei ole enää perusteita.

27 §

Viranomaistoiminnan yhteensovittaminen ja kansalaisten neuvonta

Opetus- ja kulttuuriministeriö vastaa ammattipätevyys tunnustamisen menettelyihin liittyvästä kansallisesta yhteensovittamisesta.

Opetushallitus toimii ammattipätevyysdirektiivissä tarkoitettuna tukikeskuksena.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

28 §

Tietojen luovuttaminen ja toimivaltaisen viranomaisen salassapitovelvollisuus

Tämän lain soveltamisalaan liittyviä tehtäviä hoitavan toimivaltaisen viranomaisen ja muiden tahojen tietojen luovutuksesta ja salassapidosta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999).

6 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

29 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan ammattipätevyuden tunnustamisesta annettu laki (1093/2007).

30 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleisiin hakemuksiin sovelletaan tämän lain säännöksiä, jos päätös tehdään tämän lain voimaantulon jälkeen.

Muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun hallintopäätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos hakijalle on asetettu kumotun ammattipätevyyslain nojalla korvaavana toimenpiteenä kelpoisuuskoe, jonka toimeenpanee oikeustieteellisiä tutkintoja myöntävä yliopisto, mainittu kelpoisuuskoe tulee voida suorittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018. Opetushallitus tekee mainitun kelpoisuuskokeen hyväksytyn suorittamisen jälkeen hakemuksen perusteella lopullisen ammattipätevyuden tunnustamispäätöksen kumotun ammattipätevyyslain 13 §:n nojalla.

Muulla lainsäädännössä oleva viittaus kumottuun ammattipätevyyslakiin katsotaan tämän lain voimaantulon jälkeen viittaukseksi tähän lakiin.

2.

Laki

ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta kelpoisuudesta virkaan tai tehtävään, jonka kelpoisuusvaatimukseksi on laissa säädetty tietyn tasoinen tutkinto taikka tietty Suomessa suoritettava korkeakoulututkinto tai korkeakoulun opintosuoritus. Ulkomailla suoritetuilla korkeakouluopinnoilla tarkoitetaan tässä laissa korkeakoulututkintoa ja opintosuoritusta, jotka kuuluvat muun maan kuin Suomen viralliseen korkeakoulututkintojen järjestelmään.

Jos muussa laissa on tästä laista poikkeavia säännöksiä ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta kelpoisuudesta virkaan tai tehtävään, niitä sovelletaan tämän lain asemesta.

2 §

Rinnastaminen

Ulkomainen korkeakoulututkinto rinnastetaan ensisijaisesti tietyntasoiseen Suomessa suoritettavaan korkeakoulututkintoon.

Muussa kuin ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain (/) soveltamisalaan kuuluvasa tapauksessa ulkomailla suoritettu korkeakoulututkinto voidaan rinnastaa tiettyyn, nimeltä mainittuun Suomessa suoritettavaan korkeakoulututkintoon, jos viran tai tehtävän kelpoisuusvaatimus sitä edellyttää. Ulkomailla korkeakoulussa suoritettu opintosuoritus rinnastetaan tietyllä alalla tai tietyillä aloilla sekä tietyn laajuisena Suomessa korkeakoulussa suoritettavaan opintosuoritukseen.

Ulkomailla suoritettut korkeakouluopinnot tuottavat virkaan tai tehtävään saman kelpoisuuden kuin virkaan tai tehtävään vaadittavat Suomessa suoritettavat korkeakouluopinnot, jos nämä opinnot on tämän lain nojalla tehdyssä päätöksessä rinnastettu toisiinsa.

3 §

Tutkintojen rinnastamisen perusteet

Suomessa suoritettavaan korkeakoulututkintoon rinnastetaan tutkintoa tasoltaan vastaava, ulkomailla suoritettu korkeakoulututkinto.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Tiettyyn, nimeltä mainittavaan korkeakoulututkintoon rinnastetaan sitä tasoltaan ja alaltaan vastaava ulkomailla suoritettu korkeakoulututkinto.

Tutkintojen tasojen vastaavuus arvioidaan niiden laajuuden, vaativuuden ja suuntautumisen perusteella. Tutkintojen alojen vastaavuus arvioidaan niiden sisällön samankaltaisuuden perusteella.

4 §

Opintosuoritusten rinnastamisen perusteet

Suomessa korkeakoulussa suoritettavaan tiettyyn opintosuoritukseen rinnastetaan sitä tasoltaan ja alaltaan vastaava ulkomailla korkeakoulussa suoritettu opintosuoritus.

Opintosuorituksen tason ja alan vastaavuus arvioidaan noudattaen, mitä 3 §:n 3 momentissa säädetään tutkinnoista.

5 §

Täydentävät korkeakouluopinnot rinnastamisen edellytyksenä

Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ulkomailla suoritettut korkeakouluopinnot ja Suomessa suoritettut tai vastedes suoritettavat täydentävät korkeakouluopinnot voidaan yhdessä rinnastaa Suomessa suoritettaviin korkeakouluopintoihin 3 ja 4 §:ssä säädetyin perustein. Täydentävien opintojen rinnastamisen edellytyksistä annetaan tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Jos rinnastamisen edellytyksenä olevia täydentäviä korkeakouluopintoja ei ole suoritettu rinnastamispäätöksen antamiseen mennessä, täydentävistä opinnoista on määrättävä päätöksessä.

6 §

Rinnastamishakemus ja -päätös

Opetushallitus päättää hakemuksesta ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen rinnastamisesta Suomessa suoritettaviin tutkintoihin tai opintosuorituksiin.

Hakijan on toimitettava Opetushallitukselle hakemuksen käsittelyä varten tarpeelliset selvitykset suorittamistaan opinnoista ja henkilöllisyydestään. Opetushallitus voi vaatia hakemuksen liitteet virallisesti oikeaksi todistettuina jäljennöksinä. Opetushallitus voi pyytää hakijaa esittämään opintoja koskevat selvitykset alkuperäisinä asiakirjoina, jos se on välttämätöntä. Opetushallitus voi vaatia hakemuksen liitteeksi käännökset muista kuin suomen tai ruotsin kielellä annetuista asiakirjoista. Tarvittaessa voidaan vaatia, että käännökset ovat suomen- tai ruotsinkielisiä ja että ne ovat auktorisoidun kääntäjän laatimia. Tarkempia säännöksiä hakemukseen liitettävistä asiakirjoista ja todistuksista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

Opetushallitus voi ennen päätöksentekoa tarvittaessa pyytää yliopistolta tai ammattikorkeakoululta lausunnon hakijan suorittamien opintojen vastaavuudesta Suomessa suoritettaviin opintoihin sekä hakijalle mahdollisesti määrättävistä täydentävistä opinnoista. Lausunnon antava taho voi periä lausunnon siitä pyytäneeltä omakustannusarvon mukaisen maksun noudattaen valtion maksuperustelakia (150/1992).

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Jos hakijalle määrätään täydentäviä korkeakouluopintoja, Opetushallitus tekee ehdollisen rinnastamispäätöksen. Kun vaaditut täydentävät opinnot on suoritettu hyväksytysti, Opetushallitus tekee hakemuksen perusteella lopullisen rinnastamispäätöksen. Lopullista rinnastamispäätöstä koskevaan hakemukseen tulee liittää korkeakoulun antama todistus täydentävien opintojen suorittamisesta.

7 §

Muutoksenhaku

Tässä laissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

8 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annettu laki (531/1986), jäljempänä *vanha ulkomaanopintolaki*.

9 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tullessiin hakemuksiin sovelletaan tätä lakia, jos päätös tehdään tämän lain voimaantulon jälkeen. Vanhan ulkomaanopintolain nojalla rinnastamispäätöksen saanut saa hakea tämän lain 6 §:n 4 momentissa tarkoitettua lopullista rinnastamispäätöstä.

Muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun hallintopäätökseen sovelletaan vanhaa ulkomaanopintolakia.

Muulla lainsäädännössä oleva viittaus vanhaan ulkomaanopintolakiin katsotaan tämän lain voimaantulon jälkeen viittaukseksi tähän lakiin.

3.

Laki

ammattillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 7 b §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (631/1998) 7 b §, sellaisena kuin se on laissa 788/2014, seuraavasti:

7 b §

Tutkinnon suorittamismahdollisuudet

Näyttötutkinnon järjestäjä on tutkintotoimikunnan kanssa sovittavalla tavalla velvollinen järjestämään mahdollisuuksia suorittaa näyttötutkintoja myös ilman niihin valmistavaa koulutusta.

Koulutuksen järjestäjä vastaa siitä, että näyttötutkintoon valmistavaan koulutukseen osallistuvalla järjestetään osana koulutusta mahdollisuus suorittaa näyttötutkinto. Koulutuksen järjestäjä vastaa myös siitä, että valmistavaan koulutukseen osallistuvalla on mahdollisuus osallistua uuteen tutkintotilaisuuteen, jos hän ei ole suorittanut tutkinnon osaa hyväksytysti tai haluaa korottaa arvosanaa.

Näyttötutkinnon osien suorittamismahdollisuuksia on järjestettävä niille, joille ammattipätevyiden tunnustamisesta vastaava viranomainen on antanut ammattipätevyiden tunnustamisesta annetun lain (/) 13 §:n 2 momentin mukaisen ehdollisen tunnustamispäätöksen, jossa hakijalta edellytetään mainitussa laissa tarkoitettuja korvaavia toimenpiteitä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

ajoneuvojen katsastustoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ajoneuvojen katsastustoiminnasta annettuun lakiin (957/2013) uusi 21 a § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

3 luku

Katsastustoiminnasta vastaavaa henkilöä ja katsastajaa koskevat vaatimukset

21 a §

Ulkomailla hankitun ammattipätevyyden tunnustaminen

Edellä 17—19 ja 21 §:ssä tarkoitetun koulutusvaatimuksen täyttää myös hakija, jolla on ammattipätevyyden tunnustamisesta annetussa laissa (/) tarkoitettu päätös toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa myönnettyjen muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tuottamasta kelpoisuudesta. Päätöksen tekee Liikenteen turvallisuusvirasto. Tämän lain 32 §:ssä tarkoitetun jatkokoulutusluvan saanut koulutuksen antaja ja Liikenteen turvallisuusvirasto voivat järjestää hakijalle ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain 7 §:ssä tarkoitetun kelpoisuuskokeen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

5.

Laki

ajoneuvojen yksittäishyväksynnän järjestämisestä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ajoneuvojen yksittäishyväksynnän järjestämisestä annettuun lakiin (958/2013) uusi 15 a § seuraavasti:

15 a §

Ulkomailla hankitun ammattipätevyyden tunnustaminen

Edellä 13—15 §:ssä tarkoitetun koulutusvaatimuksen täyttää myös hakija, jolla on ammattipätevyyden tunnustamisesta annetussa laissa (/) tarkoitettu päätös toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa myönnettyjen muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tuottamasta kelpoisuudesta. Päätöksen tekee Liikenteen turvallisuusvirasto. Liikenteen turvallisuusvirasto voi järjestää hakijalle ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain 7 §:ssä tarkoitetun kelpoisuuskokeen.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

6.

Laki

eläinsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eläinsuojelulain (247/1996) 26 b §, sellaisena kuin se on laissa 321/2011, sekä
lisätään lakiin siitä lailla 1430/2006 kumotun 30 §:n tilalle uusi 30 § seuraavasti:

26 b §

Broilereiden pitäjän pätevyys ja broilereita käsittelevien henkilöiden ohjaus

Broilereiden pitäjällä, joka on luonnollinen henkilö ja vastuussa vähintään 500 linnun hoidosta, on oltava vähintään Opetushallituksen vahvistamaa lihasiipikarjaan erikoistunutta tutkinnon osaa vastaava osaaminen. Osaamisesta on lisäksi oltava todistus **tutkinnon osan suorittamisesta**, jonka on antanut koulutuksen järjestäjä, jolle opetus- ja kulttuuriministeriö on myöntänyt luvan järjestää ammatillista peruskoulutusta tai ammatillista lisäkoulutusta, **tai jonka on antanut kyseisestä tutkinnosta vastaava tutkintotoimikunta**. Broilerilla tarkoitetaan teurastusta varten kasvatettavaa Gallus gallus -lajiin kuuluvaa lintua.

Elintarviketurvallisuusvirasto päättää ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain (/) soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa ulkomailla hankitun ammattipätevyyden tuottamasta oikeudesta toimia broilereiden pitäjänä Suomessa noudattaen mainittua lakia.

Broilereiden omistajan tai pitäjän on annettava ohjeita ja opastusta palveluksessaan oleville, broilereiden hoitoon ja käsittelyyn osallistuville henkilöille broilereiden hyvinvointiin liittyvistä vaatimuksista.

30 §

Eläinten keinollista lisäämistä koskevan ulkomailla hankitun ammattipätevyyden tunnustaminen

Elintarviketurvallisuusvirasto päättää ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa ulkomailla hankitun ammattipätevyyden tuottamasta oikeudesta toimia eläinten keinosiementämiseen tai alkionsiirtoon liittyvissä tehtävissä Suomessa noudattaen mainittua lakia.

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

7.

Laki

kauppakamarilain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kauppakamarilain (878/2002) 2 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1098/
2007, seuraavasti:

2 §

Kauppakamarin ja Keskuskauppakamarin julkiset tehtävät

Kauppakamarin tehtävänä on:

- 1) hoitaa sille tilintarkastuslaissa (459/2007) säädetyt tehtävät;
 - 2) vahvistaa ulkomaankaupan asiakirjoja sen mukaan kuin sille muussa laissa tai sen nojalla on annettu tällainen tehtävä.
-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

8.

Laki

asianajajista annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asianajajista annetun lain (496/1958) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 716/2011, seuraavasti:

3 §

Asianajajaksi voidaan hyväksyä 25 vuotta täyttänyt henkilö, joka:

- 1) on rehelliseksi tunnettu sekä muilta ominaisuuksiltaan ja elämäntavoiltaan sopiva harjoittamaan asianajajan tointa;
 - 2) on suorittanut Suomessa oikeustieteen muun ylemmän korkeakoulututkinnon kuin kansainvälisen ja vertailevan oikeustieteen maisterin tutkinnon, taikka on suorittanut oikeustieteen tutkinnon muualla kuin Suomessa ja saanut ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annetun lain (/) mukaisen Opetushallituksen lopullisen päätöksen korkeakoulututkinnon rinnastamisesta Suomessa suoritettavaan oikeustieteen maisterin tutkintoon;
 - 3) on saavuttanut asianajajan toimen harjoittamiseen tarvittavan taidon sekä sellaisen käytännöllisen kokemuksen kuin asianajajayhdistyksen säännöissä määrätään;
 - 4) on suorittanut asianajajatoiminnan säännöksiä ja hyvän asianajajatavan vaatimuksia koskevan tutkinnon (*asianajajatutkinto*); sekä
 - 5) ei ole konkurssissa ja jonka toimintakelpoisuutta ei ole rajoitettu.
-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 3 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun edellytyksen täyttää myös henkilö, joka on saanut ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain (1093/2007) mukaisen Opetushallituksen päätöksen kelpoisuudesta oikeustieteen ylempää korkeakoulututkintoa edellyttävään tehtävään ja suorittanut mahdolliset päätöksessä edellytetyt korvaavat toimenpiteet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 sekä henkilö, joka on saanut ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annetun lain (531/1986) mukaisen Opetushallituksen päätöksen korkeakoulututkinnon rinnastamisesta Suomessa suoritettavaan oikeustieteen maisterin tutkintoon ja suorittanut mahdolliset päätöksessä edellytetyt täydentävät korkeakouluopinnot.

9.

Laki

tuomareiden nimittämisestä annetun lain 11 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuomareiden nimittämisestä annetun lain (205/2000) 11 §:n 1 momentti, sellaisena
kuin se on laissa 567/2015, seuraavasti:

11 §

Tuomareiden yleiset kelpoisuusvaatimukset ja nimitysperusteet

Tuomariksi voidaan nimittää muun oikeustieteen ylemmän korkeakoulututkinnon kuin kansainvälisen ja vertailevan oikeustieteen maisterin tutkinnon suorittanut oikeamielinen Suomen kansalainen, joka aikaisemmalla toiminnallaan tuomioistuimessa tai muussa tehtävässä on osoittanut, että hänellä on täytettävänä olevan viran menestyksellisen hoitamisen edellyttämä perehtyneisyys viran tehtäväalaaan sekä tarvittavat henkilökohtaiset ominaisuudet. Erityisalan asiantuntemusta vaativien tuomarinvirkojen kelpoisuusvaatimuksista voidaan säätää erikseen. Ammattipätevyuden tunnustamisesta annetun lain (1093/2007) tai ulkomailla suoritettujen korkeakoulupintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annetun lain (/) tai sitä vastaavan aiemmin voimassa olleen lain nojalla tehty Opetushallituksen päätös ei tuota tässä laissa tarkoitettua kelpoisuutta tuomarin virkaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 17.11.2015

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Tuomo Puumala kesk
varapuheenjohtaja Sanna Lauslahti kok
Li Andersson vas
jäsen Ritva Elomaa ps
jäsen Eeva-Johanna Eloranta sd

Valiokunnan mietintö SiVM 6/2015 vp

jäsen Jukka Gustafsson sd
jäsen Laura Huhtasaari ps
jäsen Marisanna Jarva kesk
jäsen Kimmo Kivelä ps
jäsen Hanna Kosonen kesk
jäsen Sari Multala kok
jäsen Nasima Razmyar sd
jäsen Saara-Sofia Sirén kok
jäsen Jani Toivola vihr

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Kaj Laine